STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA PHILIPPA LÉGERA

přednesené dne 13. července 2006 [1]

1. V probíhajícím řízení o předběžné otázce je Soudní dvůr vyzván, aby rozhodl, v jakém rozsahu a na jakém základě může členský stát snížit nebo vyloučit nárok na porážkovou prémii na skot, bylo-li zjištěno opožděné oznámení údajů týkajících se přesunů zvířat z či do zemědělského podniku do počítačové databáze systému identifikace a evidence skotu.

I – Právní rámec

A – *Právní úprava Společenství*

2. Na základě čl. 11 odst. 1 prvního pododstavce nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem [2] může producent, který chová ve svém zemědělském podniku skot, na základě žádosti získat nárok na porážkovou prémii. Tato prémie se poskytuje při porážce zvířat, na která se poskytnutí prémie vztahuje, nebo při jejich vývozu do třetích zemí.

3. Podle čl. 11 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení:

„Porážková prémie se vztahuje na tato zvířata:

a) býky, voly, krávy a jalovice od osmi měsíců věku;

b) telata od jednoho do sedmi měsíců věku o hmotnosti jatečně upraveného těla nižší než 160 kilogramů;

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Úř. věst. L 160, s. 21; Zvl. vyd. 03/25, s. 339.

pokud je producent choval během období, které má být stanoveno.“ [3]

4. Krom toho osmnáctý bod odůvodnění nařízení č. 1254/1999 stanoví, že „by přímé platby měly být poskytovány v závislosti na tom, jak chovatelé příslušných zvířat dodržují předpisy Společenství pro identifikaci a registraci skotu“. Článek 21 tohoto nařízení v důsledku toho stanoví, že „[p]římé platby stanovené [v kapitole 1 uvedeného nařízení] se poskytnou pouze pro zvířata, která jsou řádně označena [identifikována] a registrována [evidována] v souladu s nařízením (ES) č. 820/97[[4]]“ [5].

3 — Toto retenční období, které představuje podmínku pro poskytnutí porážkové prémie, bylo definováno a stanovena jeho délka nařízením Komise (ES) č. 2342/1999 ze dne 28. října 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1254/1999, pokud jde o režim prémií (Úř. věst. L 281, s. 30; Zvl. vyd. 03/26, s. 396). Článek 37 odst. 1 nařízení č. 2342/1999 tak stanoví, že „[p]rémie je vyplacena producentovi, který choval zvíře během retenčního období nejméně dvou měsíců, které končí dříve než jeden měsíc před porážkou nebo vývozem zvířete“. Mimoto čl. 37 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví, že „[p]ro telata poražená do tří měsíců věku je retenční období stanoveno na jeden měsíc“.

4 — Nařízení Rady ze dne 21. dubna 1997, kterým se stanoví systém identifikace a evidence skotu a které se týká označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 117, s. 1).

5 — Toto ustanovení nařízení č. 1254/1999 bylo zrušeno na základě čl. 152 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zaváději některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/04, s. 269). Nařízení č. 1782/2003 nicméně obsahuje ve svém článku 138 podobné ustanovení.

5. Toto posledně uvedené nařízení bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 [6], jehož jeden z hlavních cílů spočívá rovněž v zavedení systému identifikace a evidence skotu.

1. Systém identifikace a evidence skotu

6. V důsledku nestability trhu s hovězím masem a s výrobky z hovězího masa, kterou způsobila krizová situace v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií je účelem zavedení účinného systému identifikace a evidence skotu ve stadiu produkce, jakož i zavedení zvláštního systému označování Společenství v tomto odvětví zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem [7].

6 — Nařízení ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení č. 820/97 (Úř. věst. L 204, s. 1). Podle čl. 24 odst. 2 nařízení č. 1760/2000 „[o]dkazy na nařízení [...] č. 820/97 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze“.

7 — Viz čtvrtý až sedmý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000.

7. Na základě čl. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1760/2000 systém identifikace a evidence skotu zahrnuje toto: ušní značky pro individuální identifikaci zvířat, zvířecí pasy, jednotlivé evidence vedené v každém zemědělském podniku a počítačové databáze.

8. Podle zákonodárce Společenství „[p]ro účely rychlého a přesného vysledování zvířat v rámci kontroly režimu podpor Společenství by měl každý členský stát vytvořit vnitrostátní počítačovou databázi, která bude zaznamenávat totožnost zvířete, všechny zemědělské podniky na jeho území a přesuny zvířat v souladu se směrnicí Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství [8], která objasňuje veterinární požadavky týkající se této databáze“ [9]. Článek 5 nařízení č. 1760/2000 tak stanoví vytvoření počítačové databáze příslušným orgánem každého členského státu obsahující od 31. prosince 1999 všechny údaje požadované podle směrnice Rady 64/432 ze dne 26. června 1964 [10].

9. Podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení:

„Každý chovatel zvířat, s výjimkou přepravců:

— vede aktualizovaný registr,

— jakmile je počítačová databáze plně funkční, nahlásí příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to ve lhůtě stanovené členským státem v rozmezí tří až sedmi dnů od výskytu události. [...]“

10. Krom toho čl. 22 odst. 1 uvedeného nařízení zní následovně:

„Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení. [...]

8 — Úř. věst. L 109, s. 1; Zvl. vyd. 03/21, s. 14.

9 — Čtrnáctý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000.

10 — Úř. věst. 1964, 121, s. 1977; Zvl. vyd. 03/01, s. 13.

Jakékoli sankce, které uloží členský stát chovateli zvířat, by měly být přiměřené závažnosti porušení předpisů. Sankce mohou zahrnovat, pokud je to odůvodněné, omezení přesunu zvířat z a do zemědělského podniku příslušného chovatele."

2. Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství

11. Tento integrovaný systém byl zaveden nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 [11]. Odpovídá tehdy vyjádřené snaze zákonodárce Společenství definovat administrativní a kontrolní mechanismy zahrnující režimy finančních podpor pro odvětví zemědělských plodin, hovězího a telecího masa, skopového a kozího masa pro provádění režimů přímých plateb, které byly zavedeny jako důsledek reformy společné zemědělské politiky v roce 1992. Jak uvádí pátý bod odůvodnění tohoto nařízení „integrovaný systém proto musí v každém členském státě zahrnovat informatizovanou databázi, alfanumerický systém identifikace zemědělských pozemků, žádostí zemědělských producentů o podporu, integrovaný kontrolní systém a pro odvětví živočišné produkce systém identifikace a registrace [evidence] zvířat".

12. Cílem nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství [12], je kontrolovat účinným způsobem dodržování ustanovení v oblasti podpor Společenství, jakož i stanovit ustanovení, která mají účinně předcházet nesrovnalostem a podvodům a postihovat je.

13. Za tímto účelem devátý bod odůvodnění tohoto nařízení stanoví, že „je třeba stanovit sankce odstupňované podle závažnosti spáchané nesprávnosti dosahující až k úplnému vyloučení z režimu pro daný a následující rok" *(neoficiální překlad)*. Článek 10b uvedeného nařízení tak stanoví sankce sahající od snížení až po zrušení podpory, pokud je při správních kontrolách a kontrolách na místě zjištěna odchylka mezi počtem zvířat uvedeným v žádosti o podporu a zjištěným počtem zvířat, na která se vztahuje poskytnutí prémie.

11 — Nařízení ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 355, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 223). Toto nařízení bylo zrušeno nařízením č. 1782/2003.

12 — Úř. věst. L 391, s. 36. Nařízení naposledy změněné nařízením Komise (ES) č. 2721/2000 ze dne 13. prosince 2000 (Úř. věst. L 314, s. 8, dále jen „nařízení č. 3887/92").

14. Mimoto, podle čl. 11 odst. 1 nařízení č. 3887/92 „[s]ankce stanovené v tomto nařízení se použijí, aniž by byly dotčeny doplňující sankce stanovené na vnitrostátní úrovni". *(neoficiální překlad)*

15. Konečně čl. 15 první pododstavec tohoto nařízení stanoví:

„Členské státy přijmou veškerá doplňující opatření nezbytná pro používání tohoto nařízení [...] V tomto ohledu mohou rovněž stanovit vhodné vnitrostátní sankce pro producenty nebo jiné subjekty obchodního odvětví, jako jsou jatka nebo sdružení účastnící se postupu poskytování podpor, aby bylo zajištěno dodržování ustanovení o kontrole, jako je běžný registr zvířat zemědělských podniků nebo dodržování povinnosti oznamování". (*neoficiální překlad*)

16. Nařízení č. 3887/92 bylo zrušeno nařízením Komise (ES) č. 2419/2001 [13]. Nicméně čl. 53 odst. 1 tohoto posledně uvedeného nařízení stanoví, že nařízení č. 3887/92 „se použije i nadále na žádosti o podporu týkající se hospodářských roků nebo prémiových období, které uplynou [se započnou] před 1. lednem 2002" [14].

17. Článek 44 nařízení č. 2419/2001, nazvaný „Výjimky z uplatnění snížení a vyloučení", zní takto:

„1. Snížení a vyloučení stanovená v této hlavě se neuplatní v případě, že zemědělec [zemědělský producent] podal věcně správné informace nebo jestliže může jinak prokázat, že nenese zavinění.

2. Snížení a vyloučení stanovená v této hlavě se neuplatní v souvislosti s těmi částmi žádosti o podporu, u nichž zemědělec [zemědělský producent] písemně informuje příslušný orgán, že žádost o podporu je chybná nebo že se od okamžiku jejího podání stala chybnou, za předpokladu, že zemědělec [zemědělský producent] nebyl informován o úmyslu příslušného orgánu provést kontrolu na místě a že orgán ještě neinformoval

13 — Nařízení ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením č. 3508/92 (Úř. věst. L 327, s. 11; Zvl. vyd. 03/34, s. 308). Nařízení č. 2419/2001 bylo zrušeno nařízením Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení č. 1782/2003 (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243).

14 — Viz oprava nařízení č. 2419/2001(Úř. věst. 2002, L 7, s. 48).

zemědělce o jakékoli nesrovnalosti v jeho žádosti.

Informace poskytnuté zemědělcem podle prvního pododstavce, [Poskytnutí informací zemědělským producentem podle prvního pododstavce] bude mít za následek úpravu žádosti o podporu podle skutečné situace."

18. Mimoto článek 45 tohoto nařízení, nazvaný „Změny a úpravy záznamů v počítačové databázi" ve svém odstavci 1 stanoví, že „[p]okud jde o skot, pro který byla podána žádost o podporu, použije se článek 44 od okamžiku podání žádosti o podporu na chyby a opomenutí týkající se záznamů v počítačové databázi".

19. Konečně, článek 47 uvedeného nařízení, nazvaný „Souběh sankcí", ve svém odstavci 2 stanoví, že „[s] výhradou ustanovení článku 6 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 [15], platí snížení a vyloučení podle tohoto nařízení, aniž jsou dotčeny doplňující sankce podle jiných ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů".

15 — Nařízení ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

B – *Vnitrostátní právní úprava*

20. Nizozemské nařízení Úřadu pro skot a maso z roku 1998 o identifikaci a evidenci skotu (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, dále jen „nařízení PVV") stanoví následující:

„[...]

Článek 12

1. Chovatel, s výjimkou přepravce, je povinen uvádět do registru přesně a vyčerpávajícím způsobem údaje uvedené v čl. 4 odst. 3 a čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 820/97.

[...]

Článek 13

1. Chovatel, s výjimkou přepravce, je povinen oznámit orgánu do tří pracovních dnů údaje uvedené v čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení [...]“

21. Krom toho nizozemské nařízení o prémiích Společenství „na zvířata“ (Regeling dierlijke EG-premies, dále jen „Regeling“) ve svém čl. 2.3 odst. 2 stanoví:

„Porážka nebo vývoz do třetí země skotu staršího osmi měsíců při porážce nebo vývozu do třetí země, podle údajů vycházejících z registru identifikace a evidence, zakládá nárok na prémii poskytovanou producentům na jejich žádost v souladu s ustanoveními tohoto Regeling a nařízení č. 1254/1999 a č. 2342/1999.“

22. Článek 2.4b odst. 2 Regeling upřesňuje, že „[ž]ádosti o porážkovou prémii na skot na jatkách umístěných v Nizozemsku se podávají oznámením, která činí dotčená jatka do registru identifikace a evidence v souladu s ustanoveními nařízení PVV“.

23. Konečně článek 4.9 Regeling stanoví:

„1. Žádná prémie se neposkytne na skot, ohledně kterého producent do dvaceti pěti dnů nedosáhl souladu s ustanoveními, která se vůči němu použijí na základě [nařízení PVV], týkajícími se oznamování data narození, data přesunů do a z jeho zemědělského podniku nebo data porážky nebo vývozu do třetí země do registru identifikace a evidence, pokud povinnost dotčeného oznámení vznikla dne 1. ledna 2000 nebo později.

2. Prémie se sníží o 25 %, pokud jde o skot, ohledně kterého nedosáhl producent včas souladu s ustanoveními, která se vůči němu použijí na základě [nařízení PVV], týkajícími se oznamování do registru identifikace a evidence data narození, data přesunů do a ze zemědělského podniku nebo data porážky nebo vývozu do třetí země, ale tohoto souladu přitom dosáhl do dvaceti pěti dnů následujících po dané události, pokud povinnost dotčeného oznámení vznikla dne 1. ledna 2000 nebo později.“

II – Skutkový stav a spor v původním řízení

24. Maatschap Schonewille-Prins (dále jen „Schonewille") provozuje v Nizozemsku zemědělský podnik specializovaný na chov skotu. Dne 1. února 2001 tato společnost požádala na základě Regeling o porážkovou prémii pro 365 kusů skotu u Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministr zemědělství, přírody a kvality potravin, dále jen „ministr").

25. Rozhodnutím ze dne 24. června 2002 oznámil ministr Schonewille, že ze skotu, ohledně kterého byla podána žádost o prémii za hospodářský rok 2001, 260 kusů skotu zcela, či částečně splňuje podmínky pro poskytnutí prémie, zatímco 105 kusů skotu tyto podmínky nesplňuje. Toto rozhodnutí bylo následně opraveno ministrem, který se domníval, že na dalších 15 kusů skotu se vztahuje plná výše prémie, zatímco podmínky plně nesplňuje jedno jiné zvíře.

26. Schonewille podala proti rozhodnutí ministra stížnost, přičemž zpochybnila zvláště snížení a vyloučení prémií. Tato stížnost byla zamítnuta rozhodnutím ministra ze dne 19. června 2003.

27. V tomto rozhodnutí ministr jednak potvrdil úplné zamítnutí žádosti o prémii v případě 1 kusu skotu z toho důvodu, že oznámení do registru identifikace a evidence nebylo provedeno ve lhůtě stanovené v čl. 4.9 odst. 1 Regeling. Krom toho potvrdil pro jednu skupinu skotu snížení požadované prémie o 25 %, jelikož oznámení do tohoto registru nebylo provedeno včas, ale bylo nicméně provedeno ve lhůtě dvaceti pěti dnů stanovené v čl. 4.9 odst. 2 Regeling, prodloužené o pět dnů pro účely vyřízení.

28. Dopisem ze dne 30. července 2003 podala Schonewille proti uvedenému rozhodnutí žalobu ke College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko). Tvrdí, že ministr měl nesprávně za to, že opožděné oznámení přesunu do registru identifikace a evidence může odůvodňovat odmítnutí nebo snížení porážkové prémie. Podle Schonewille její zvířata splňovala podmínku stanovenou v článku 21 nařízení č. 1254/1999, jelikož jsou identifikována v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1760/2000 (dvě oficiální značky na uchu) a evidována v souladu s čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení. Má rovněž za to, že členské státy nemohou v rámci identifikace a evidence skotu ukládat doplňující podmínky, jako jsou ty, které jsou obsaženy v článku 4.9 Regeling za účelem rozhodnutí, zda se na skot vztahuje porážková prémie.

III – Řízení o předběžné otázce

29. Ve svém předkládacím rozhodnutí se College van Beroep voor het bedrijfsleven táže, zda s ohledem na nesrovnalosti zjištěné v oznámeních o dovozu provedených Schonewille u provozovatele registru identifikace a evidence může ministr zcela, či částečně vyloučit nárok na porážkovou prémii na základě nařízení č. 1254/1999.

30. To vede překládající soud k otázce týkající se výkladu článku 21 tohoto nařízení, který stanoví, připomínám, že přímé platby se poskytnou „pouze pro zvířata, která jsou řádně identifikována a evidována v souladu s ustanoveními [nařízení č. 1760/2000]". Podle předkládajícího soudu je myslitelný „radikální výklad" podmínky obsažené v tomto článku 21, který by v tomto smyslu znamenal, že za účelem získání nároku na plnou výši porážkové prémie musí být dodrženy všechny požadavky uložené nařízením č. 1760/2000, včetně požadavků týkajících se lhůty pro oznámení údajů týkajících se přesunů skotu, tak jak jsou zmíněny v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce tohoto nařízení. Připustit tento výklad by mělo za důsledek, že by jakákoli nesprávnost při evidenci údajů, byť minimální, vedla k úplnému vyloučení poskytnutí prémie. Je třeba si tudíž položit otázku, zda by takový výklad čl. 21 nařízení č. 1254/1999 nebyl v rozporu se zásadou proporcionality.

31. Předkládající soud se krom toho táže na použitelnost článků 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 v projednávané věci. Pokud by čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení musel být uplatněn zpětně s ohledem na to, co Soudní dvůr rozhodl ve svém rozsudku ze dne 1. července 2004, Gerken [16], překládající soud se táže, zda správné použití tohoto článku, ve spojení s článkem 44 téhož nařízení, znamená, že poskytnutí porážkové prémie není vyloučeno v případě nedbalosti v souvislosti s oznámením údajů provozovateli počítačové databáze, pokud jsou předané údaje, jako v projednávaném případě data přesunů, z věcného hlediska zcela správné.

32. Předkládající soud se v důsledku toho rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být článek 21 nařízení č. 1254/1999 vykládán v tom smyslu, že jakákoli nesrovnalost při použití

16 — C-295/02, Sb. rozh. s. I-6369.

nařízení č. 1760/2000 ve vztahu ke zvířeti vede k úplnému vyloučení porážkové prémie na toto zvíře?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je pak článek 21 nařízení č. 1254/1999 platný, zejména s přihlédnutím k důsledkům, které z něj vyplývají?

3) Jsou články 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 použitelné na nesrovnalosti při použití nařízení č. 1760/2000?

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku, vede pak správné použití článku 45 nařízení č. 2419/2001 ve spojení s článkem 44 k tomu, že se vyloučení poskytnutí porážkových prémií při nedbalosti v souvislosti s oznámením údajů provozovateli počítačové databáze nepoužije, pokud jsou předané údaje, jako v projednávaném případě údaje o přesunech, z věcného hlediska zcela správné (a byly správné již od počátku, a nemusely být tudíž opravovány)? Pokud toto neplatí pro každou nedbalost, platí to v případě, o nějž se jedná v projednávané věci, kdy nedbalost spočívala v opožděném předání údajů (o několik dnů nebo týdnů), zatímco k porážce dojde až podstatně později?

5) Musejí být článek 11 nařízení č. 3887/92 nebo článek 22 nařízení č. 1760/2000 nebo čl. 47 odst. 2 nařízení č. 2419/2001 vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn prostřednictvím vnitrostátní sankce, která má zajistit dodržování tohoto nařízení, vyloučit nárok na porážkovou prémii upravený právní úpravou Společenství nebo provést snížení tohoto nároku?

6) Bude-li pátá otázka zodpovězena zcela nebo zčásti kladně, použijí se výjimky upravené právem Společenství z uplatnění snížení a vyloučení ve Společenství, zejména články 44 a 45 nařízení č. 2419/2001, *per analogiam* na vnitrostátní snížení a vyloučení?

7) V případě kladné odpovědi na šestou otázku, vede pak správné použití *per analogiam* článku 45 nařízení č. 2419/2001 ve spojení s článkem 44 k tomu, že nesprávnosti v souvislosti s oznámením údajů do počítačové databáze, konkrétně opožděné předání údajů, nemohou vést k vyloučení porážkové prémie, pokud jsou údaje uvedené v evidenci, jako v projednávaném případě datum přesunu, zcela správné?"

IV – Analýza

A – *K první otázce*

33. Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda článek 21 nařízení č. 1254/1999 musí být vykládán v tom smyslu, že taková nesrovnalost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení přesunu skotu do nebo ze zemědělského podniku do počítačové databáze, vede k úplnému vyloučení porážkové prémie na toto zvíře.

34. Komise Evropských společenství navrhuje odpovědět na tuto otázku kladně. Uplatňuje, že článek 21 nařízení č. 1254/1999 výslovně podřídil přímé platby, jako je porážková prémie na skot, podmínce dodržování pravidel týkajících se identifikace a evidence zvířat stanovených nařízením č. 1760/2000. Tím, že zákonodárce Společenství učinil z dodržování těchto pravidel, a konkrétněji pravidla týkajícího se maximální lhůty pro oznámení, podmínku poskytnutí takové prémie, chtěl do společné organizace trhů v odvětví hovězího masa začlenit pobídku pro producenty dosáhnout souladu s uvedenými pravidly.

35. V tomto ohledu zdůrazňuje, že dodržování pravidel týkajících se identifikace a evidence skotu je zásadní pro uskutečňování cílů sledovaných nařízením č. 1760/2000, a sice zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem [17]. Je nezbytné, aby systém identifikace a evidence skotu fungoval správně a byl zcela spolehlivý, aby bylo zejména příslušným orgánům umožněno rychle zjistit původ zvířete v případě nákazy. Tyto požadavky účinnosti a spolehlivosti vyžadují, aby údaje týkající se přesunu, narození nebo úhynu zvířete byly oznámeny ve lhůtě v rozmezí tří až sedmi dnů, stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000. Jakékoli překročení této lhůty vede tudíž k úplnému vyloučení poskytnutí porážkové prémie na dotčená zvířata.

36. Tento náhled na věc nesdílím. Podobně jako Schonewille a nizozemská vláda se totiž domnívám, že článek 21 nařízení č. 1254/1999 nelze vykládat v tom smyslu, že taková nesrovnalost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení

17 — Komise odkazuje na čtvrtý až sedmý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000.

přesunu skotu do nebo ze zemědělského podniku do počítačové databáze, vede automaticky k úplnému vyloučení porážkové prémie na toto zvíře.

37. Konkrétněji a na rozdíl od postulátu, o který se opírá Komise, se nedomnívám, že je správné chápat oznámení přesunu skotu v rozmezí lhůty tří až sedmi dnů jako *nezbytnou podmínku* poskytnutí porážkové prémie.

38. Před uvedením důvodů, které mě vedou k takovému závěru, je třeba krátce načrtnout schéma, podle kterého musí být žádosti o podpory „na zvířata" vyřizovány příslušnými vnitrostátními orgány v rámci integrovaného administrativního a kontrolního systému.

39. První etapa se týká stanovení základu pro výpočet podpory [18]. Je-li tak zjištěno, že počet zvířat uvedený v žádosti o podporu převyšuje počet zvířat zjištěný při správní kontrole a kontrole na místě, je výše podpory, která má být vyplacena zemědělskému producentovi, vypočítána na základě počtu zjištěných zvířat, na která se vztahuje porážková prémie, a sice počtu zvířat, u kterých bylo dodržování nezbytných podmínek podpory ověřeno a potvrzeno příslušným orgánem [19]. Z toho vyplývá, že podpora se neposkytne na zvířata, která nesplňují podmínky pro její poskytnutí.

40. Druhá etapa spočívá v případném uložení sankcí dotýkajících se celkové výše podpory, na kterou může mít zemědělský producent nárok po první etapě [20]. Cílem těchto sankcí je finančně postihnout zemědělského producenta z důvodu zjištěné odchylky mezi počtem zvířat uvedeným v žádosti o podporu a zjištěným počtem zvířat, na která se vztahuje porážková prémie. Tyto sankce spočívají buď ve snížení výše podpory, nebo v úplném vyloučení poskytnutí podpory.

41. Třetí etapa může vést k opravě vyčíslení výše podpory vypočtené na závěr druhé etapy, jelikož pro uložení sankcí Společenství jsou stanoveny určité výjimky [21]. Tak je tomu zejména v případě, informuje-li zemědělský

18 — Viz čl. 10 odst. 3 nařízení č. 3887/92.

19 — Viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. května 2002, Schilling a Nehring (C-63/00, Recueil, s. I-4483, bod 32).

20 — Viz článek 10b nařízení č. 3887/92.

21 — Viz zejména čl. 11 odst. 1a nařízení č. 3887/92.

producent, který zjistí, že žádost, kterou podal, obsahuje neúmyslné chyby, o této skutečnosti včas příslušný orgán.

42. Je konečně třeba upřesnit, že v takto popsaném schématu se sankce stanovené nařízením č. 3887/92 použijí, aniž by byly dotčeny doplňující sankce stanovené na vnitrostátní úrovni [22], a že článek 15 tohoto nařízení opravňuje členské státy k přijetí vhodných vnitrostátních sankcí pro producenty nebo jiné subjekty, „aby bylo zajištěno dodržování ustanovení o kontrole, jako je běžný registr zvířat zemědělských podniků nebo dodržování povinnosti oznamování".

43. Po těchto upřesněních je třeba nyní uvést, jaké jsou podmínky, na základě kterých je poražené zvíře nebo zvíře vyvezené do třetí země podle právní úpravy Společenství považováno za zvíře, na které se vztahuje porážková prémie.

44. Tyto podmínky jsou obsaženy v čl. 11 odst. 1 a článku 21 nařízení č. 1254/1999, jakož i v článku 37 nařízení č. 2342/1999. Mohou být shrnuty takto:

— zvířaty, za která je požadována porážková prémie, musí být buď býci, voli, krávy a jalovice od osmi měsíců věku, nebo telata od jednoho do sedmi měsíců věku o hmotnosti jatečně upraveného těla nižší než 160 kilogramů;

— tato zvířata musí být chována producentem během retenčního období nejméně dvou měsíců, které končí dříve než jeden měsíc před porážkou nebo vývozem zvířete; pro telata poražená do tří měsíců věku je retenční období stanoveno na jeden měsíc, a konečně

— uvedená zvířata musí být identifikována a evidována v souladu s ustanoveními nařízení č. 1760/2000.

45. Právě o vymezení této posledně uvedené nezbytné podmínky pro poskytnutí porážkové prémie žádá předkládající soud Soudní dvůr. V tomto ohledu lze zastávat dvojí výklad. První výklad zastávaný Komisí vyžaduje, aby zvíře splňovalo veškerá pravidla stanovená nařízením č. 1760/2000, včetně

22 — Viz čl. 11 odst. 1 tohoto nařízení.

pravidel týkajících se lhůty pro oznámení přesunu do počítačové databáze, pro to, aby se na něj vztahovala tato prémie. Druhý výklad, ke kterému se připojuji, upřednostňuje ověření v okamžiku, když příslušný orgán musí rozhodnout o oprávněnosti poskytnutí porážkové prémie, toho, že zvíře je skutečně a řádně identifikováno a evidováno v jednotlivých složkách systému identifikace a evidence skotu zavedeného nařízením č. 1760/2000.

46. Ve prospěch tohoto druhého výkladu svědčí podle mého názoru několik skutečností.

47. Zaprvé, ze znění článku 21 nařízení č. 1254/1999 výslovně nevyplývá, že by platba porážkové prémie byla podřízena dodržování veškerých pravidel stanovených nařízením č. 1760/2000. Podle mého názoru ukazují výrazy použité v tomto článku spíše na existenci povinnosti dosáhnout výsledku, a sice že zvířata, na která je prémie požadována, musí být skutečně a řádně identifikována a evidována v jednotlivých složkách systému identifikace a evidence skotu v okamžiku, když musí příslušný orgán rozhodnout o oprávněnosti poskytnutí porážkové prémie.

48. Podle mého názoru tak musí být za zvíře „řádně identifikované a evidované v souladu s ustanoveními [nařízení č. 1760/2000]“ ve smyslu článku 21 nařízení č. 1254/1999 považováno zvíře:

— které je individuálně identifikováno ušními značkami uvedenými v článku 4 nařízení č. 1760/2000;

— které je individuálně identifikováno zvířecím pasem v souladu s článkem 6 tohoto nařízení;

— které bylo zaevidováno do počítačové databáze upravené v článku 5 uvedeného nařízení a které je zapsáno v registru vedeném zemědělským producentem v souladu s článkem 7 téhož nařízení.

49. Tento náhled na věc je potvrzen zněním článku 10d nařízení č. 3887/92, který stanoví tato kritéria za účelem ověření, že skot může být považován za „zjištěné zvíře“ ve smyslu článků 10 a 10b tohoto nařízení, a sice zvíře, u kterého jsou splněny veškeré podmínky použitelné na poskytnutí podpory. V tomto

ohledu konstatuji, že dodržení lhůty pro oznámení přesunu skotu do počítačové databáze není mezi těmito kritérii výslovně zmíněno.

50. Zadruhé, struktura a cíle právní úpravy Společenství týkající se jak systému identifikace a evidence skotu, tak i integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor ukazují, že zákonodárce Společenství chtěl přijetím článku 21 nařízení č. 1254/1999 podřídit poskytnutí takových přímých plateb, jako je porážková prémie, nikoliv dodržení veškerých procesních pravidel týkajících se správy režimů podpor, ale hlavně řádné identifikaci a evidenci skotu.

51. Mimo porovnání, které je namístě provést, jak jsem ukázal, mezi článkem 21 nařízení č. 1254/1999 a článkem 10d nařízení č. 3887/92, potvrzují tento rozbor ustanovení tohoto posledně uvedeného nařízení vztahující se ke kontrolám. Z článku 6 odst. 6 písm. d) uvedeného nařízení tak vyplývá, že kontroly skotu na místě zahrnují zejména kontroly mající ověřit, že veškerý skot v zemědělském podniku, na který byly podány žádosti o podporu nebo pro který mohou být žádosti o podporu podány v budoucnu, je identifikován ušními značkami a zvířecími pasy, je zapsán v registru zemědělského producenta a je uveden v počítačové databázi.

52. Krom toho, pokud jde konkrétněji o počítačovou databázi, konstatuji, že tato databáze má významnou úlohu při ověřování žádostí o podpory. Umožňuje totiž provádět „křížové kontroly" při správních kontrolách [23] a pomáhá při kontrolách na místě [24] za účelem zajištění oprávněnosti žádostí o podporu. Obecněji, jak uvádí čtrnáctý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000, počítačová databáze přispívá k „rychlému a přesnému vysledování zvířat v rámci kontroly režimu podpor Společenství". V důsledku toho je klíčové, aby údaje týkající se skotu, který je předmětem žádosti o podporu, byly řádně zapsány v této databázi v okamžiku, když příslušný orgán vykonává svou kontrolu. Takové údaje musí mimo jiné zahrnovat přesuny do a ze zemědělského podniku, jakož i všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku s uvedením dat těchto událostí, jak vyžaduje čl. 7 odst. 1 druhá odrážka tohoto nařízení. Řádná evidence těchto údajů v počítačové databázi je tedy rozhodující pro to, aby bylo

23 — Viz čl. 6 odst. 2 nařízení č. 3887/92. Tato myšlenka je rovněž zakotvena v čl. 16 písm. b) nařízení č. 2419/2001, který stanoví, že správní kontroly zahrnují zejména „křížové kontroly pomocí počítačové databáze k ověření oprávněnosti pro poskytnutí podpory".

24 — Viz čl. 6 odst. 6 nařízení č. 3887/92.

příslušnému orgánu umožněno zkontrolovat, že ostatní nezbytné podmínky pro poskytnutí porážkové prémie jsou splněny, a to tím, že ověří dodržení kritérií věku na základě data narození zapsaného v této databázi, jakož i kritérium retenčního období.

53. Proto v případě, že v návaznosti na správní kontrolu nebo kontrolu na místě příslušný orgán zjistí, že údaje týkající se skotu, který je předmětem žádosti o podporu, nejsou řádně zaevidovány v počítačové databázi, musí mít za to, že na toto zvíře se podpora nevztahuje, a nemůže na něj být tedy poskytnuta porážková prémie.

54. Naproti tomu, pokud v okamžiku, když musí příslušný orgán přijmout rozhodnutí o poskytnutí, či neposkytnutí podpory, jsou takové údaje řádně uvedeny v této databázi, a umožňují tedy ověřit oprávněnost žádosti o podporu, zjištění, že v minulosti došlo k opožděnému oznámení přesunu jednoho, či několika kusů skotu, nemůže mít jako takové vliv na samotný princip poskytnutí takové podpory. Jinak řečeno, takové zjištění nemůže ovlivnit splnění podmínek pro nárok na požadovanou podporu, pokud jde o dané zvíře.

55. Tato myšlenka je podpořena ustanoveními nařízení č. 2419/2001, které nahradilo nařízení č. 3887/92. Dvacátý osmý bod odůvodnění tohoto nařízení totiž potvrzuje, že „[ř]ádná identifikace a registrace [evidence] skotu je nezbytnou podmínkou podle článku 21 nařízení [...] č. 1254/1999". Navíc je zajímavé si všimnout, že nařízení č. 796/2004, jehož předmětem je, připomínám, stanovit prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení, jakož i integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení č. 1782/2003, ve svém šedesátém osmém bodě odůvodnění upřesňuje, že existence chybných údajů v počítačové databázi představuje nejen „porušení povinnosti v oblasti podmíněnosti, ale též porušení kritéria způsobilosti pro podporu". Tato ustanovení nicméně výslovně nezmiňují dodržení lhůty pro oznámení údajů do počítačové databáze jakožto nezbytnou podmínku pro poskytnutí porážkové prémie.

56. Zatřetí je třeba zdůraznit, že výklad, podle kterého je dodržení lhůty pro oznámení přesunů skotu do počítačové databáze nezbytnou podmínkou pro poskytnutí porážkové prémie, se jeví neslučitelným s jednotností podmínek nezbytnou pro poskytnutí této podpory ve všech členských státech Evropské unie.

57. Jelikož čl. 7 odst. 1 druhá odrážka nařízení č. 1760/2000 stanoví, že tuto lhůtu

stanoví členský stát v rozmezí tří až sedmi dnů, je velmi pravděpodobné, že tato lhůta bude různě dlouhá v jednotlivých členských státech [25].

58. I když lze přitom pochopit, že procesní pravidla týkající se správy režimů podpor mohou být v určitých mezích ponechána na posuzovací pravomoci členských států, je naopak obtížné přijmout, aby se podmínky způsobilosti pro poskytnutí podpory Společenství lišily podle místa, kde mají žadatelé svůj zemědělský podnik. Takové řešení by ostatně vedlo k nerovnému zacházení s těmito žadateli. Podle mého názoru tyto úvahy prokazují, že zákonodárce Společenství nezamýšlel stanovit dodržení lhůty pro oznámení do počítačové databáze jako nezbytnou podmínku pro poskytnutí porážkové prémie na skot [26].

59. Konečně dodávám, že by bylo paradoxní, aby byť minimální nedodržení takové lhůty mohlo automaticky vést k úplnému vyloučení poskytnutí podpory, když z čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 3887/92 vyplývá, že opožděné podání žádosti o podporu vede ke snížení o 1 % za pracovní den částek podpor poskytnutých na základě žádosti, na které by měl zemědělský producent nárok v případě včasného podání, a že pouze v případě zpoždění o více než dvacet pět dnů se žádost považuje za nepřípustnou, a že tudíž již na jejím základě nemůže být částka poskytnuta.

60. S ohledem na všechny tyto úvahy jsem toho názoru, že článek 21 nařízení č. 1254/1999 musí být vykládán v tom smyslu, že dodržení lhůty pro oznámení přesunu skotu do počítačové databáze, která je stanovena v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, není nezbytnou podmínkou pro poskytnutí porážkové prémie. Z těchto ustanovení tedy nelze vyvodit, že opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze vede samo o sobě a automaticky k vyloučení nároku na porážkovou prémii na tato zvířata.

61. Výše uvedený rozbor podle mého názoru není žádným způsobem v rozporu s cíli zdůrazněnými zákonodárcem Společenství v nařízení č. 1760/2000, a sice zvýšení důvěry

25 — Tato lhůta pro oznámení se může rovněž lišit v závislosti na určitých okolnostech. Článek 7 odst. 1 druhá odrážka poslední věta nařízení č. 1760/2000 totiž stanoví, že „Komise však může na žádost členského státu [...] stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit [...]".

26 — Tento rozbor platí rovněž, pokud jde o jinou lhůtu stanovenou v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1760/2000, a sice lhůtu, ve které musí být ušní značka připevněna na každé ucho zvířete pro identifikační účely.

spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem [27].

62. Souhlasím s Komisí, pokud tato zdůrazňuje, že je nezbytné, aby systém identifikace a evidence skotu fungoval správně a byl zcela spolehlivý, aby tak bylo zejména příslušným orgánům umožněno rychle zjistit původ zvířete v případě nákazy. Tyto požadavky účinnosti a spolehlivosti vskutku vyžadují, aby údaje týkající se přesunu, narození nebo úhynu zvířete byly oznámeny ve lhůtě v rozmezí tří až sedmi dnů, stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000.

63. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, jsem však ukázal, že s ohledem na relevantní právní úpravu Společenství se mi nezdá, že by překročení této lhůty mohlo automaticky vést k úplnému vyloučení poskytnutí porážkové prémie na dotčená zvířata.

64. Zbývá tudíž určit, jak a na jakém základě může být takové překročení sankcionováno příslušnými vnitrostátními orgány. To bude předmětem mého rozboru v rámci přezkumu páté otázky.

65. Konečně, vzhledem k záporné odpovědi, kterou navrhuji Soudnímu dvoru na první otázku, podotýkám, že není namístě odpovídat na druhou otázku.

B – *Ke třetí otázce*

66. Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda se články 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 použijí na takovou nesprávnost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze.

67. Je třeba nejprve upřesnit, že nařízení č. 2419/2001 se v zásadě na skutkové

27 — Viz čtvrtý až sedmý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000.

okolnosti věci v původním řízení nepoužije, jelikož tyto okolnosti spadají do časové působnosti nařízení č. 3887/92. Nicméně Soudní dvůr ve svém výše uvedeném rozsudku Gerken rozhodl, že čl. 2 odst. 2 nařízení č. 2988/95 [28] musí být vykládán v tom smyslu, že v případě žádosti o podporu „na zvířata", spadající do časové působnosti nařízení č. 3887/92, a postižené nesrovnalostí, která vede k uplatnění sankce na základě čl. 10 odst. 2 písm. a) téhož nařízení [29], musejí příslušné orgány použít zpětně ustanovení čl. 44 odst. 1 nařízení č. 2419/2001 z toho důvodu, že tato ustanovení jsou méně přísná pro dotčené chování [30].

68. Po tomto upřesnění je však třeba zdůraznit, že taková nesprávnost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze, nespadá do věcné působnosti článků 44 a 45 nařízení č. 2419/2001.

69. Cílem obou těchto článků je totiž zejména stanovit výjimky z uplatnění snížení a vyloučení stanovených v hlavě IV tohoto nařízení pro skot, na který jsou podány žádosti o podporu.

70. Jak jsem uvedl výše při popisu schématu, podle kterého musí být žádosti o podpory „na zvířata" vyřizovány příslušnými vnitrostátními orgány v rámci integrovaného administrativního a kontrolního systému, cílem snížení a vyloučení ve Společenství, která jsou uplatňována v rámci druhé etapy tohoto schématu, je finančně potrestat zemědělského producenta z *důvodu zjištěné odchylky mezi počtem zvířat uvedeným v žádosti o podporu a zjištěným počtem zvířat, na která se vztahuje porážková prémie*. V tomto ohledu připomínám, že počtem zjištěných zvířat, na která se vztahuje porážková prémie u zvířat, je počet zvířat, u kterých bylo dodržování nezbytných podmínek podpory ověřeno a potvrzeno příslušným orgánem.

71. Jelikož přitom, jak jsem výše prokázal, dodržení lhůty pro oznámení přesunu skotu do počítačové databáze nemůže být považováno za nezbytnou podmínku pro poskytnutí porážkové prémie, zjištění překročení této lhůty nebude mít vliv na počet zvířat, na která se vztahuje porážková prémie, zjištěný v návaznosti na kontroly. Nebude tedy

28 — Tento článek stanoví:
„Správní sankce smí být uložena, pouze pokud ji stanoví právní předpis Společenství předcházející nesrovnalosti. V případě pozdější změny ustanovení týkajících se správních sankcí obsažených v předpisech Společenství se zpětně použijí ustanovení, která jsou méně přísná".

29 — Tento článek se stal čl. 10b odst. 2 prvním a druhým pododstavcem od nařízení Komise (ES) č. 2801/1999 ze dne 21. prosince 1999, kterým se mění nařízení č. 3887/92 (Úř. věst. L 340, s. 29).

30 — Viz bod 61 rozsudku.

existovat odchylka mezi počtem zvířat uvedeným v žádosti o podporu a zjištěným počtem zvířat, na která se vztahuje porážková prémie, a nepoužijí se tudíž snížení ani vyloučení ve Společenství stanovená v článku 10b nařízení č. 3887/92.

72. V takovém případě tudíž nemůže dojít k použití výjimek z uplatnění snížení a vyloučení ve Společenství stanovených v článcích 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 [31].

73. V důsledku toho navrhuji předkládajícímu soudu odpovědět tak, že články 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 se nepoužijí na takovou nesprávnost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze.

74. Jelikož navrhuji Soudnímu dvoru odpovědět na tuto třetí otázku záporně, není namístě odpovídat na čtvrtou otázku.

C – *K páté otázce*

75. Touto otázkou si předkládající soud přeje vědět, zda článek 11 nařízení č. 3887/92 nebo článek 22 nařízení č. 1760/2000 nebo čl. 47 odst. 2 nařízení č. 2419/2001 musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn prostřednictvím vnitrostátní sankce vyloučit nebo snížit nárok na porážkovou prémii za účelem dodržování právní úpravy Společenství.

76. Nejprve je namístě zdůraznit význam, který má uplatnění sankcí příslušným vnitrostátním orgánem v případě překročení lhůty pro oznámení zemědělským producentem, stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000. Právě tyto sankce totiž budou motivovat zemědělského producenta k dodržení lhůty stanovené na vnitrostátní úrovni. V tomto ohledu nesmí být podceňován význam dodržování takové lhůty za účelem zajištění „účinného zpětného vysledování" skotu „v reálném čase" [32]. Toto zpětné vysledování je nezbytné z důvodů veřejného zdraví, a to o to více v návaznosti na krizovou situaci v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií. V tomto ohledu je uplatnění sankcí na vnitrostátní úrovni

31 — Viz v tomtéž smyslu písemné vyjádření nizozemské vlády, body 23 a 24. Články 68 a 69 nařízení č. 796/2004 ostatně odkazem na „snížení a vyloučení stanovená v kapitole I" potvrzují, že výjimky z uplatnění takovýchto sankcí se týkají pouze „zjištění týkajících se kritérií oprávněnosti" (název kapitoly I hlavy IV).

32 — Viz zvláštní zpráva Účetního dvora č. 6/2004 o zavedení systému identifikace a evidence skotu (SIEB) v Evropské unii, spolu s odpověďmi Komise (Úř. věst. 2005, C 29, s. 1, bod 53). Je rovněž zajímavé si povšimnout zvýšeného procenta opožděných oznámení přesunů v roce 2001 (prodlení delší než 7 dní vzhledem k události, viz bod 53, obrázek 4); taková oznámení dosáhla v uvedeném roce v Itálii dokonce 90 %.

nezbytné za účelem dosažení cílů stanovených nařízením č. 1760/2000, a sice zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem [33].

77. Dále upřesňuji, že povinnost členských států stanovit takové sankce je výslovně obsažena v čl. 22 odst. 1 prvním pododstavci tohoto nařízení, podle kterého „[č]lenské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení [uvedeného] nařízení". Druhý pododstavec odst. 1 téhož článku ohraničuje tuto pravomoc členských států, když upřesňuje, že „[j]akékoli sankce, které uloží členský stát chovateli zvířat, by měly být přiměřené závažnosti porušení předpisů".

78. Jelikož uvedený čl. 22 odst. 1 ponechává členským státům prostor pro volné uvážení, aby rozhodly o druhu sankce, kterou budou uplatňovat v případě opožděného oznámení, mám za to, že za předpokladu, že sankce bude přiměřená závažnosti spáchané nesprávnosti, mají členské státy možnost stanovit sankce spočívající ve snížení nebo dokonce ve zvlášť závažných případech ve vyloučení nároku na poskytnutí porážkové prémie. Za účelem posouzení přiměřeného charakteru sankcí, které uplatňují, budou moci příslušné vnitrostátní orgány použít taková kritéria, jako je opakování nesprávnosti nebo její trvání. V případě překročení lhůty pro oznámení přesunů skotu do počítačové databáze se mi zdá délka prodlení hlavním kritériem, které je třeba vzít v úvahu.

79. Konečně podotýkám, že zákonodárce Společenství zamýšlel rovněž jiné druhy sankcí, když v čl. 22 odst. 1 druhém pododstavci poslední větě nařízení č. 1760/2000 stanovil, že tyto sankce „mohou zahrnovat, pokud je to odůvodněné, omezení přesunu zvířat do a ze zemědělského podniku příslušného chovatele [34]. Možnost jiných druhů sankcí nicméně nemůže zpochybnit oprávnění stanovit peněžité sankce spočívající ve snížení nebo dokonce ve vyloučení nároku na poskytnutí porážkové prémie, které mají členské státy, aby splnily svou povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení nařízení č. 1760/2000.

33 — Viz čtvrtý až sedmý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000.

34 — Pokud jde o tento posledně uvedený druh sankcí, viz rovněž článek 4 nařízení Komise (ES) č. 494/98 ze dne 27. února 1998, kterým se přijímají některá prováděcí pravidla k nařízení 820/97 týkající se použití nejnižších možných správních sankcí v rámci systému identifikace a registrace skotu (Úř. věst. L 60, s. 78; Zvl. vyd. 03/46, s. 12). Čtvrtý bod odůvodnění tohoto nařízení uvádí, že „je třeba stanovit sankce pro určité případy, v nichž nejsou dodržována ustanovení [nařízení č. 1760/2000]; že k těmto případům patří nedodržování všech nebo některých požadavků týkajících se identifikace a registrace [evidence], placení poplatků a oznamování".

80. Z předcházejícího rozboru vyplývá, že článek 22 nařízení č. 1760/2000 musí být podle mého názoru vykládán v tom smyslu, že členský stát je oprávněn prostřednictvím vnitrostátní sankce, která má zajistit dodržování takových ustanovení tohoto nařízení, jako jsou ustanovení v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce uvedeného nařízení, vyloučit nebo snížit nárok na porážkovou prémii za podmínky, že uložená sankce je přiměřená závažnosti nesprávnosti.

D – *K šesté otázce*

81. Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, aby Soudní dvůr rozhodl, zda se výjimky z uplatnění snížení a vyloučení ve Společenství, upravené v článcích 44 a 45 nařízení č. 2419/2001, použijí *per analogiam* na vnitrostátní snížení a vyloučení mající sankcionovat opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze.

82. Při přezkumu třetí otázky jsem navrhl Soudnímu dvoru odpovědět předkládajícímu soudu tak, že články 44 a 45 se nepoužijí na takovou nesprávnost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze. Tyto články se nepoužijí ani v případě vnitrostátních snížení a vyloučení majících sankcionovat tento druh nesprávnosti. Navíc znění čl. 44 odst. 1 nařízení č. 2419/2001 se týká výslovně snížení a vyloučení stanovených ustanoveními hlavy IV téhož nařízení.

83. Z toho vyplývá, že výjimky z uplatnění snížení a vyloučení ve Společenství, které jsou upraveny v článcích 44 a 45 nařízení č. 2419/2001, se nemohou uplatnit na vnitrostátní snížení a vyloučení mající sankcionovat opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze.

84. Vzhledem k odpovědi, kterou tak navrhuji Soudnímu dvoru na tuto šestou otázku, není namístě přezkoumat poslední sedmou otázku.

V – Závěry

85. S ohledem na předcházející úvahy navrhuji Soudnímu dvoru odpovědět na předběžné otázky položené College van Beroep voor het bedrijfsleven následovně:

„1) Článek 21 nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem musí být vykládán v tom smyslu, že dodržení lhůty pro oznámení přesunu skotu do počítačové databáze, která je stanovena v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, není nezbytnou podmínkou pro poskytnutí porážkové prémie. Z těchto ustanovení tedy nelze vyvodit, že opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze vede samo o sobě a automaticky k vyloučení nároku na porážkovou prémii na tato zvířata.

2) Články 44 a 45 nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 se nepoužijí na takovou nesprávnost při použití nařízení č. 1760/2000, jako je opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze.

3) Článek 22 nařízení č. 1760/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát je oprávněn prostřednictvím vnitrostátní sankce, která má zajistit dodržování

takových ustanovení tohoto nařízení, jako jsou ustanovení v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce uvedeného nařízení, vyloučit nebo snížit nárok na porážkovou prémii za podmínky, že uložená sankce je přiměřená závažnosti nesprávnosti.

4) Výjimky z uplatnění snížení a vyloučení ve Společenství, které jsou upraveny v článcích 44 a 45 nařízení č. 2419/2001, se nemohou uplatnit na vnitrostátní snížení a vyloučení mající sankcionovat opožděné oznámení přesunu skotu do počítačové databáze."